

de offentlige Stalbe. Men hvad er overhovedet Meningen med den hele Historie om at kjøbe Arabere? Det er virkelig besynderligt, at man gjør den Forskjel at stille engelsk Fuldblod i Modsetning til Arabere; det er dog alle Hestekjendere velbekjendt, at engelsk Fuldblod er, om man vil, en blot Forbedring af Arabere; det er noget stærkere. Det er alle Hestekjendere velbekjendt, at samtlige de berømteste Heste i England nedstamme fra 2 Heste, den saakaldte Darly-Araber, som for omtrent 120—130 Aar siden blev kjøbt af en Englænder ved Navn Darly i Aleppo; den er for en Deel Hovedstamsfaderen til alle engelske Heste. Den saakaldte Godolphin-Berber er Nr. 2. Fra disse To nedstamme Alt, hvad der er af det berømteste Fuldblod, nemlig Araberblood i England, Heste, hvis Vørn ere blevne saa berømte, at nogle af dem have bedækket for 100 Guineer pr. Stykke, Heste, som have indbragt deres Eiere Millioner paa Væddelsøsbanen. Nu er det dog unægtelig høist besynderligt, at man, naar man har et Land, som ligger saa nær, og hvor der er Heste, som efter Alt, hvad jeg veed, ere fortrinligere endog saa end Araberne, da ikke der søgges sine Heste, men gaaer ud i den store Ørken, hvor man kan være temmelig sikker paa, at man ikke uden overordentlig store Summer og ved Anvendelsen af overordentlig Snildhed og Localkjendskab er istand til at faae de bedste Heste. Det er jo bekjendt, at der i selve Arabien gives 3 Slags Heste, og at det værdifuldeste Slags er meget vanskeligt at komme efter, idet disse Dyr mere ere Lemmer af Familien end Hunddyr efter vor Betragtningmaade. At iøvrigt disse arabiske Heste staae tilbage for de engelske, kunne jo de Herrer slutte af den Omstændighed, at for ikke lang Tid siden Paschaen af Ægypten, som dog vistnok er de bedste Arabere, foranstaltede et stort Væddeløb, hvortil der blev indbudt engelske Heste. Engelske Heste kom ogsaa derover og sloge Araberne fuldstændig; de vare fedre baade i Hurtighed og Udholdenhed end Araberne. Der gives vel inde i Ørkenen enkelte ganske overordentlig fortræffelige Dyr, derom er der Ingen, der tvivler, men iøvrigt ere alle Beretninger derfra ikke nær saa paalidelige som de, vi faae fra det Land, hvor Prøver

aarlig foregaae, og hvor vi have bestemte Data at rette os efter. Jeg bilder mig altsaa ind, at det er en forunderlig Idee, at det kun skal være Arabere, man kan bruge, og ilde er det ogsaa gaaet os. Jeg vil ikke tale om Generalens fem Dyr; men ogsaa den ene Araber, som vi have, ansees ikke for at være stikket til at være Besteler. Der er en Beretning fra Stamstuttericommissionen, som er en Extract-udskrift af Mødet den 13de og 14de Januar, hvori Commissionen paa det Bestemteste imødegaaer Finantsudvalgets Bemærkninger om Stamstutteriet paa Frederiksborg. Jeg vil tilstaae, at dersom denne Beretning havde indeholdt en eneste Kjendsgjerning, som kunde tale for Vibeholdelsen af Stamstutteriet, vilde den have havt en særlig Vægt; men den indeholder kun almindelige Talemaader. Commissionen kan ikke sige: Her er een udmærket Hingst og to udmærkede Hopper; nu kunne I jo have Taalmodighed og vente, for at see, hvorledes Afkommet vil blive; nei, det kunde den ikke sige. Og hvad siger den da om Hestebestanden paa Frederiksborg? Den opgiver os, at den bestaaer af 5 Hingste, hvorved jeg strax maa bemærke, at der egentlig kun er 4, da Palnatofe er, hvad man kalder ud rangeret — det er et flint Ord istedetfor caseret —, men om ingen af disse tør man sige: Der have vi en udmærket Hingst, der har Stamstutteriet en god Begyndelse; vi begyndte rigtignok 1862 og skrive nu 1865; men bryd Eder ikke om de Aar, der ere spildte, nu have vi endelig faaet en Hest, som er værd at see paa, en Hest, der vil blive Landets Hesteadel til Gavn. Sligt høre vi ikke. Derimod er der, som sagt, blevet ud rangeret af Stutteriet Hingsten Palnatofe. Der staaer ikke i Indberetningen, hvad jeg nu vil sige til, at denne Hingst blev kjøbt i 1862 for 1000 Rd., det er en beskedent Sum, men den er meget for høi for et daarlignende Dyr. Nu er den bleven ud rangeret og stillet til Auction, men man kunde ikke faae en antagelig Priis for den. Jeg vilde have ønsket, at Commissionen havde sagt, hvilken Priis der da blev budt for den, thi da vilde man have kunnet sluttet sig Noget til Hingstens Beskaffenhed, hvilket nu ikke er Tilfældet, da den er bleven landsforviist til Bornholm; om det er for at faae den ud af Verden, eller